

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående tilvejebringelse af grundlag for eventuel indkomstpolitisk lovgivning [af Glistrup m.fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XXXVI. Fremsat 27/11 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Forslaget går i al sin enkelhed ud på, at der i februar måned skal holdes en 6 dages konference med 40 personer, som skal vedtage indholdet af en såkaldt indkomstpolitik, som folketinget skal vedtage inden den 1. april. Hvis man absolut vil lægge gift for enhver mulighed for at føre indkomstpolitik i Danmark, så skal man bare vedtage dette forslag.

Det betyder ikke, at parterne nærmer sig hinanden. Det betyder ikke, at der er tid til at føre de drøftelser, der skal føres. Det betyder, at man indbyder til en konfrontation, som kun kan betyde konflikt, som kun kan betyde større afstand imellem de parter, som gerne skulle bringes sammen. Det er derfor prototypen på, hvordan man ikke skal bære sig ad i politik.

Jeg konstaterer i forbifarten blot, at fremskridtspartiet ikke er nået længere i sine indkomstpolitiske funderinger, end at disse alene omfatter lønpolitik.

Auken (S):

Der har jo igennem de sidste 20 år foregået en intensiv debat omkring indkomstpolitikken og om, hvordan man skulle tilvejebringe mulighed for at føre indkomstpolitik, og der er blevet talt meget og gjort forholdsvis lidt. Nu har vi et bidrag fra hr. Glistrup, og hvad kan man så sige om det bidrag, som hr. Glistrup og hans parti har leveret omkring indkomstpolitikken?

For det første kan man jo i forlængelse af det, som økonomiministeren sagde, spørge forslagsstillerne — sådan må man i hvert fald læse bemærkningerne til forslaget — om forslagsstillerne kun forestiller sig, at det, indkomstpolitikken skal omfatte, er de indkomster, der fastsættes ved overenskomsterne for almindelige arbejdere og funktionærer og tjenestemænd, hvorimod alle andre former for indkomst i dette samfund helt

uhæmmet skal have lov til at udvikle sig. Er det ikke rigtigt? Hvis ikke det er rigtigt, vil jeg gerne have en præcisering af, hvilke andre indkomster man fra forslagsstillerne tænker sig der skal rammes, honorarindkomst, avancer osv.

For det andet er det kendetegnende ved forslaget, som det fremtræder, at det faglige demokrati, det demokrati, der findes inden for lønmodtagernes organisationer, hvor medlemmerne kan være medbestemmende om de krav, der skal rejses, og de synspunkter, der skal føres frem, ved et pennestrøg sættes ud af spillet, fjernes.

For det tredje fjernes enhver sidste rest af forhandlingsfrihed med de formuleringer, der ligger her.

Endelig betyder den kardinalisering — hvis man må bruge så fint et udtryk — af proceduren i forbindelse med det internatkursus, der skal foregå i september, jo i realiteten, at man fra fremskridtspartiets side forestiller sig, at indkomstpolitik er noget, der skal afgøres af en snæver kreds bag nedrullede gardiner og uden mulighed for, at de grupper i befolkningen, som berøres af disse beslutninger, får mulighed for at gøre deres indflydelse gældende.

For os i socialdemokratiet at se er dette bidrag, selv om man kan betragte det som velment, et skoleeksempel på en ensidig form for indkomstpolitik, der hverken er gennemførlig eller ønskelig.

Christophersen (V):

Jeg skal ikke fordybe mig i de indkomstpolitiske problemer, dem får vi nok lejlighed til senere at vende tilbage til. Selv om forslagsstillerne i bemærkningerne polemiserer noget mod de tanker, mit parti tidligere har givet udtryk for, så er det jo trods alt ikke det, selve forslaget drejer sig om. Forslaget går ud på, at folketinget skal pålægge regeringen at indkalde til et kursus eller noget i den retning, som skal vare 6 dage, og det er altså det rent praktiske arrangement, som jeg godt ville beskæftige mig lidt med.

Det, som forslagsstillerne forestiller sig, er jo, at man — sådan læser jeg forslaget — skal skabe et uofficielt organ, som kan løse nogle af de problemer, som forslagsstillerne øjensynlig ikke har tillid til at man kan klare her i folketinget. Man taler i bemærkningerne — det synes jeg måske nok er lidt